

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1124

гр. София, 13.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на тринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Кристина Гюрова

като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно частно наказателно дело № 20211100603661 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243, ал.8 от НПК.

Образувано е по частен протест на прокурор при СРП срещу определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав от 14.07.2021г., постановено по н.ч.д.№ 5568/21г. по описа на СРС, с което е отменено постановление на СРП от 08.03.2021г. за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 830/2020г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр.пр. № 23 456/2020г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.183, ал.1 от НК.

В протеста се твърди незаконосъобразност на атакуваното определение с изложени подробни съображения. Счита се, че изводът на СРС за неприложимост на разпоредбата на чл. 183, ал.3 от НК в случая е неправилен, а действията по двата му акта от 20.05.2021г. и от 14.07.2021г. съдържат взаимоизключващи се твърдения. Прави се искане за отмяна на обжалваното определение и потвърждаване на постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство.

Настоящият съдебен състав, като съобрази изложеното в протеста, материалите по делото, както и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Протестът е основателен.

Обосновано и в съгласие със събраните по делото доказателства /показанията на свидетели и писмени доказателства / е прието, че досъдебно производство № 830/2020г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр.пр. № 23 456/2020г. по описа на СРП е

образувано на 21.08.2020г. за престъпление по чл.183, ал.1 от НК, извършено в периода от 27.02.2020г. до м. 08.2020г. и касаеща неплащането на месечна издръжка на малолетните деца И.М. и Л.М. в размер на по 150 лв. за всяко дете.

Не е спорно, че с решение № 308948 от 23.12.2019г. на СРС, 3 ГО, 37 състав, влязло в законна сила на 27.02.2020г., И.М. е осъден да заплаща месечна издръжка на двете деца чрез майката и законен представител М.И. в размер на от по 150 /сто и петдесет/ лева за всяко дете, считано от 09.05.2017г.

Също така от приложената вносна бележка и показанията на св. М.И. се установява, че в хода на воденото д.п. – на 19.02.2021г. И.В.М. е заплатил дължима парична сума в размер на 3600.00 лева по банков път на законния представител на малолетните И.М.М. и Л.И.М. - М.И. с основание за банковия превод /„плащане на дължима месечна издръжка“/ и период, за който се отнася /от месец март 2020г. до месец март 2021г./.

Именно това поведение на И.М. е мотивирало прокурора да прекрати наказателното производство, приемайки наличието на хипотезата на чл. 183, ал.3 от НК.

За да отмени това постановление на прокурора СРС е счел, че изводът на прокурора за приложение на привилегията по чл. 183, ал.3 от НК е неправилен, тъй като И.М. е осъден да заплаща месечна издръжка на двете си деца, считано от 09.05.2017г., а платил издръжка единствено за периода месец март 2020г. - месец март 2021г.; от показанията на св.М.И. се установява, че дължимата сума за издръжка не е била плащана И.М. от началния момент /09.05.2017г./, посочен в решението.

При така очертаните и релевантни за изхода на наказателното производство данни, въззивният съд намира, че правилно представителят на СРП е прекратил воденото д.п., приемайки в мотивите към постановлението за прекратяване на наказателното производство за установени фактите за осъществено от И.М. престъпление по чл. 183, ал.1 от НК и чрез последващото му поведение (плащане на дължимата издръжка) – привилегията на чл.181, ал.3 от НК, предпоставяща и прекратяването на наказателното производство. Спорният момент по делото е откога деецът по чл.183, ал.1 от НК следва да носи наказателна отговорност за противоправното си поведение – според СРС това е моментът, визиран в съдебното решение, а според прокурора – от момента на влизане на решението в сила. Законосъобразен е изводът на прокурора – деецът носи наказателна отговорност, когато след влизане в сила на осъдителното решение не е изплатил дължимите вноски за издръжка в размер на два или повече месеци. Това разрешение следва от самия състав на престъпление по чл. 183, а.1 от НК и принципите за стриктно тълкуване на наказателно правните норми и съдебната практика отдавна е безпротиворечива, че за неплатена издръжка за период, предхождащ влязлото в сила решение, лицето не носи наказателна отговорност, а само гражданска такава (изрично в този смисъл р. №484/16. 10.1980г. по н.д. № 486/1980г., 1 н.о., ВС). В този смисъл съпоставката между влизането на решението в сила (27.02.2020г.), периодът на разследваното престъпление по чл.183, ал.1 от НК (м. 03.2020г. до м. 08.2020г.) и изплатената на 19.02.2021г. от М. издръжка за двете деца за периода от м.03. 2020г. до м. 03.2021г.,

несъмнено води до извод, че деецът следва да се възползва от привилегията, визирана в чл. 183, ал.3 от НК, респ. е предпоставка за прекратяване на воденото срещу него наказателно производство.

Решението за изхода на производството е обусловено от пораждащите действие в наказателния процес основни негови начала, едно от които се явява и принципът за обективност, всеостранност и пълнота на провежданото разследване. В контекста на тези размисли настоящата съдебна инстанция намира, че са осъществени всички следващите се процесуални действия, свързани с разкриване на обективната истина в наказателното производство в изпълнение на задълженията на съответните органи, произтичащи от разпоредбата на чл. 13, ал. 1 НПК, респ. допълнителни такива не са налични.

Единствено за пълнота на изложението и във връзка с доводите на прокурора следва да бъде отбелязано, че определението на СРС от 20.05.2021г. е било обжалвано пред СГС, който с определение от 29.06.2021г. го е отменил и е върнал делото а произнасяне по съществото на спора, т.е. не са налице противоречиви съдебни актове, а изпълнение на указанията на въззивния съд за разглеждане на законосъобразността на прекратителния акт на прокурора в определението от 14.07.2021г.

По изтъкнатите съображения, становището на този съдебен състав е, че определението на СРС следва да бъдат отменено като неправилно, а постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство – да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 243, ал.8 от НПК, Софийски градски съд, НО, XIV в. с-в

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав от 14.07.2021г., постановено по н.ч.д.№ 5568/21г. по описа на СРС, КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА постановление на Софийска районна прокуратура от 08.03.2021г. за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 830/2020г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр.пр. № 23 456/2020г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.183, ал.1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____